

VII.

Есенъта настъпи съ мъглявитѣ си нощи. Живота отъ полето се прилѣ въ крѣчмитѣ. Младежитѣ отъ Темново, като се научиха за веселбитѣ въ новия ханъ на Ивана Тѣнкия, всѣка вечеръ идваха на групи. И когато изхарчваха събрани-тѣ си презъ лѣтото пари, почнаха да носятъ скритомъ отъ бащи и майки жито, ечемикъ и просо; а често залавяха кокошки отъ курници и ги даваха на крѣчмарката да имъ ги зготви. Тогава веселията продължаваха до съмване.

Иваница отъ първо не харесваше това. Защото виждаше, че младежитѣ се изплащатъ съ крадени храни. Но добритѣ печалби караха както нея, тѣй и мъжа ѝ да се пра-